

Nicolae VASILE

Înaltul cerului și fundul pământului

Există o teorie filozofică bazată pe similitudinea dintre mare și mic, dintre scara macro și cea micro, fenomenele din infinitul univers fiind comparate cu cele din interiorul unui atom. Legile fizicii au confirmat în parte justetea acestei afirmații.

Momentul istoric pe care-l trăim ne duce cu gândul la dezvoltarea unor înălțuri logice legate de pace și război, ca relație, respectiv omul și pământul, ca localizare.

Omul și pământul au o caracteristică comună, arată frumos din exterior, dar cum tai învelișul și intri înăuntru, chirurgical la om sau prin minerit în cazul planetei, dai de ceva ce „pute”. Așa a lăsat Dumnezeu!... Dar acel interior este vital.

Prin cuceririle medicinei, în partea sa chirurgicală, intrarea în interiorul omului și repararea organelor sale a contribuit la creșterea speranței medii de viață, dar și mai evidentă a fost creșterea omului prin conexiunile sale externe, prin creație și legăturile cu divinitatea. Omul cult și religios a devenit și mai sănătos, nu numai mental, ci și fizic. Un „război” există și în om, și între oameni, între partea fizică și cea mentală, între cei dezvoltați preponderent fizic și cei la care partea mentală constituie preocuparea de bază. Uneori, aceste diferențe s-au transformat în conflagrații reale, pornite de la sisteme sociale bazate pe teorii diferite (capitalism, socialism, comunism etc.)

Pământul, prin caracteristicile sale fizice, are și el „războaiele” lui. Să nu uităm că resursele agricole au constituit baza primei forme de economie din istorie, este vorba de cea agrară, apoi a venit revoluția industrială, bazată pe resursele minerale, dintre care una s-a detașat net, cam în urmă cu un secol și jumătate, mă refer la petrol și gaze.

Aceste „împuțiciuni” care-i deranjau foarte tare pe proprietarii de terenuri agricole, pe la jumătatea secolului al XIX-lea, pentru că erupeau în mod natural și stricau calitatea solului, au devenit „aurul negru” care ne-a umplut șoselele de mașini, aerul de gaze poluante etc. Cei care dispun de astfel de resurse își construiesc blocuri care depășesc un kilometru înălțime (chiar și aceștia aspiră spre înaltul cerului!...), insule artificiale, își fac pârtii de skii acoperite în deșert etc., iar cei care n-au fac foamea. Putem să nu considerăm că există o dispută între om și pământ?... Să nu uităm că originea acestei industrii se află în România, unde au fost săpate primele puțuri de petrol din lume și unde s-a deschis prima rafinărie.

Cum omul a crescut prin reorientarea gândirii sale de la cele interioare spre cer, așa se întâmplă azi cu pământul, care sătul de această industrie murdară, și la propriu și la figurat, cea a petrolului și gazelor, și-a îndreptat privirea energetică spre Soare, unde sunt resurse practic infinite, regenerabile și mult mai curate.

Ce fac cei care s-au îmbuibat prin specularea deținerii de petrol și gaze?... Caută să-i împiedice pe cei mulți, care n-au asemenea resurse, *să treacă de la exploatarea fundului pământului la cea a înaltului cerului.*

Asta este esența războaielor actuale, atât cele din mintea omului cât și cele din populația pământului. Cine compară fundul pământului cu înaltul cerului îl favorizează injust pe primul, uită că acesta este finit, pe când înaltul cerului este infinit. În filozofia populară există înrădăcinată ideea că din fundul pământului își face jocurile Dracu', iar din înaltul cerului ne veghează Dumnezeu.

Să credem în infinit, pentru că și gândirea omului este la fel!...